Amors i desamors centrifugats

Amors i desamors centrifugats

L'Waltz
Direcció: Marta Pazos. Intèrprets: Marta Pazos, Jose Díaz i Hugo Torres. Producció: Voadora. Lloc: Sala La Planeta (Girona) D Dla: Divendres 1 de novemnbre. Festival temporada Alta. ????

amor, aquest estrany objecte no identificat que, per defecte, la humanitat porta adherit a la seva naturalesa, ha estat sempre un tema recurrent en el món de l'art. Ja sigui mitjançant la música, el cinema, la pintura, la literatura o les arts escèniques, l'individu ha intentat, sense gaire èxit, entendre'l, analitzar-lo i explorar-lo. El perquè una sèrie de situacions es repeteixen una i altra vegada, quan se suposa que som capaços d'aprendre dels errors, cosa que desencadena un conjunt de conseqüències sovint desagradables, és un misteri al qual ni tan sols Iker Jiménez ha estat capaç donar respostes vàlides.

Marta Pazos, responsable de la direcció i també protagonista de Waltz, que fins avui diumenge es pot veure a la La Planeta de Girona, tampoc té respostes científiques que expliquin els motius que porten els humans a actuar amb tanta irracionalitat davant d'aquest sentiment. No obstant això, la companyia gallega Voadora el que sí sap és entrar dins les entranyes de l'amor, per riure-se'n, diseccionar-lo i relativitzar-lo. A través de tres esplèndids actes, sense cap sòlid fil argumental ni pretextos prefabricats, aquesta obra parla de l'amor utilitzant un llenguatge tan singular com sarcàstic.

Parodiant aquelles famoses fases que, qui més qui menys ha hagut de superar en més d'un ocasió, Marta Pazos, Jose Díaz i Hugo Torres no dubten a mofar-se dels tòpics, tot situant l'espectador en un escenari carregat de poesia, frescor, molta música i grans dosis de surrealisme. En aquest espai, el romanticisme es tenyeix de colors absurds mentre que les cançons esdevenen l'argument ideal per explicar tot allò que, en realitat, no es pot explicar. L'amor a tres bandes, la importància del sexe o la data de caducitat d'una relació són alguns dels aspectes que apareixen i desapareixen, gairebé sense fer soroll, sobre un escenari senzill que juga en tot moment amb les llums i les ombres.

Els gestos i les cançons que, des de bon principi ja sorprenen l'espectador, són transcendentals a l'hora d'articular una peça que, en només seixanta minuts, transforma la perspectiva tradicional del que s'entén com a obra teatral. La història queda en un segon pla cedint tot el protagonisme a l'absurditat, la ironia, l'humor i l'elegància. Sorprenent, imprevisible i realment innovadora. Els Voadora proposen una nova manera d'entendre les arts escèniques, més enllà del subjecte i el predicat, amb un resultat fascinant que captiva l'espectador. Hilarant.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/cultura/2013/11/03/amors-desamors-centrifugats/642048.html?utm_source=rss